

Oppepper

Thuis of op je werk, een Oppepper maakt je sterk

Na een lange, vermoeiende dag stap je eindelijk je bed in. Dan maak je je toch zeker geen zorgen dat je erdoor zult zakken? Je houdt je toch zeker niet krampachtig aan de zijkant vast, omdat je bang bent dat je er uit zult vallen? Als dat zo is zul je niet veel slaap krijgen en ben je al snel geen cent meer waard. Dat doet niemand. En zo wil God ook dat wij op Hem rusten. Hij wil dat wij Zijn rust binnen gaan en ons op Hem uitstrekken. God kan het werk aan. Hij weet wat er gedaan moet worden en is sterk genoeg. Bij Hem zak je nergens doorheen. Dat heet vertrouwen.

Vertrouw Hem met je hele hart en leun niet op je eigen verstand. (Spreuken 3:5,6)

Ik heb mijn anker uitgeworpen

In ballingschap vaar ik eenzaam door de nacht.
De golven zijn zo hoog, hoe weids de oceaan.
Maar plots is daar een stem, vol liefde en heel zacht:
"Mijn kind, laat Mij toch naast je staan."

Als wij ons verankeren in Jezus zijn wij veilig. Dan is er rust. In de bijbel wordt de Heer afgebeeld als een veilige haven, waar het kwaad niet binnen kan varen. Maar om daar binnen te mogen varen moet je bereid zijn om je aan Hem te verbinden. Om je te onderwerpen aan de wetten van Zijn haven.

Onderwerpen? Ik dacht dat Jezus ons vrij maakt?

Dat doet Jezus ook. Hij maakt ons vrij van de pijn en het kwaad van deze wereld en de opstandigheid van onze eigen natuur, maar om dat te bewerkstelligen moeten wij ons aan Hem verankeren. Die zogenaamde vrijheid waar de 'vrijdenkers' naar streven leidt slechts tot totale wanorde en veroorzaakte de val van Satan zelf.

"Kom op," zeggen zij, "laten wij onze boeien verbreken en onszelf bevrijden uit deze slavernij van God." (Psalm 2:3)

Maar wij liggen veilig geborgen in Gods veilige haven. Zelfs als de golven huizenhoog boven ons schip uittorenen en de inktzwarte lichten ons dreigen te verzwelgen geeft God ons rust in ons hart.

"Ik ben het. Vrees niet. Je bent in Mij verankerd."

En zo varen we verder over de oceaan van het leven. De strijd gaat verder, dag in dag uit. Soms is de oceaan spiegelglad en valt er zelfs geen zuchtje wind te bespeuren. De lichten zijn blauw en de zon staat hoog aan de hemel. Soms is het ruig en spat het zoute water in je gezicht terwijl je dwars door de golven van een nieuwe en vaak onverwachte storm beukt. Maar iedere keer weer staat Jezus naast ons. Hij is de rots in de branding. Het licht in het duister en de Meester van de oceaan en het roer ligt stevig in Zijn handen.

Soms proberen we dat roer van Hem over te nemen. Dan weten we het beter. "Heer dat doet U niet goed. Dat is de juiste weg niet!" Soms roepen we wanhopig in ons ongeloof naar hem uit: "Heer, we vergaan. Deze keer is het met ons gebeurd." Maar Hij kijkt ons teder aan. Hij veroordeelt ons niet, maar zegt eenvoudig: "Hou vol zeeman. Vertrouw Me maar. Morgen zul je blij zijn dat je Mij vandaag hebt vertrouwd." En telkens weer blijkt het dat Zijn weg de juiste was. Telkens weer zijn we veilig. En zo komen we elke dag weer dichterbij die eeuwige kusten, waar we ons anker voor altijd mogen uitgooien. Elke dag komt het licht naderbij.

Wij zijn veilig en geborgen. Ik heb mijn anker in Hem uitgeworpen.

